Xyl.
16.

Hzl. 16.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Quamuis ſecundū philoſophū Tercio ethicorum
omniū terribiliū mors corporis ſit terribiliſſīa
morti tamē aīe nullatenus eſt cōparanda
Teſte Auguſtino qui ait Maius eſt dāpnū in
amiſſione vnius aīe quā mille corporū Teſte etiā
Bernardo qui dicit totus iſte mūdus ad unius aīe
p̄ciū eſtimari nō poteſt Mors ergo aīe tāto eſt hor-
ribilior atq3 deteſtabilior qūto aīa corpore eſt no
bilior atq3 p̄cioſior Cū ergo aīa tāte p̄cioſitatis exi-
ſtat et dyabolꝰ pro morte ipiꝰ eterna hominē ī ex-
trema infirmitate maximis tēptacōibus infeſtet
Ideo ſūme neceſſariū eſt ut hō aīe ſue prouideat
ne morte illa perdatur Ad qd̄ maxīe expediēs eſt
ut quilibz arte bn̄ moriēdi de qua eſt p̄ns intēcio
freqn̄ter p̄ oculis habeat atq3 extremā infirmita-
tē mēte ſua reuoluat Nam ut ait Gregorius Val-
de ſe ſolicitat in bonis operibus qui ſemper cogitat
de extremo fine Nam ſi futurū malū pre conſide
retur facilius tollerari poteſt Iuxta illud futura ſi
p̄ſtātur leuius tollerātur Sed rariſſime aliquis ſe
ad mortē diſponit tempeſtiue eo q̄ quilibet diuciꝰ
ſe victurū exiſtimet nequaq̄ credēs ſe tā cito mori-
turū qd̄ inſtīctu dyaboli fieri certū eſt Nam plu-
res per talē ſpem inanem ſe ipōs neglexerūt indi-
ſpoſiti morientes Et ergo nullatenus infirmo detur
ſpes nimia corpalis ſanitatis cōſequende Nā ſecū
dū cancellarium pariſienſem ſepe per talē falſam
cōſolacōz et fictā ſanitatis cōfidēciam certā incurrit
hō dāpnacōz aīe Oīa ergo indicantur moriturꝰ adea que
neceſſario ad ſalutē reqrūt Pͥmo ut credat ſicut bonꝰ

xpianꝰ credere debet letus quoqꝫ ꝙ ĩ fide xpi et ecclesie moriet(ur)
unitate et obediēcia Scd̄o ut recognoscat se deū grauj=
ter offendisse et inde doleat Tercio ut ꝓponat se ueracit(er)
emēdare si supuixerit et nūq̄ᵐ amplius peccare Quarto
ut indulgeat suis offensoribus ꝓpter deū et remitti
petat ab hys quos ipse offendit Quinto ut ablata resti=
tuat Sexto ut cognoscat ꝓ se mortuū et ꝙ aliter sal=
uari nō pt nisi ꝑ meritū passiōis xpi de quo agat deo
grās in q̄ntū ualet Ad que si bono corde respōderit sign(um)
est ꝙ sit de numero saluandoꝝ De inde studiose ĩduca=
tur ad debitū usum sacramētoꝝ ecclesie Primo ut ꝑ ueram
cōtricōez ĩtegrā faciat ꝯfessiōez alia eciā ecclie sacramenta
deuote recipiendo Quisqꝫ uero de p̄missis ab alio ĩterro=
gaturꝰ et ĩformaturꝰ nō suīt se ipm ĩterrogz cōsiderando si sit
dispositꝰ ut p̄fertur Qui autē sic dispositꝰ ē se totū passiōi
ꝯmittat cōtinue eā retinuādo atqꝫ meditādo. Nam ꝑ
hoc oēs teptaciōes dyaboli et ĩ fide maxie supantur
Unde notādū ꝙ morituri grauiores habent teptacōes
q̄ᵐ umquā prius habuerūt Et sūt q̄nqꝫ ut postea patebit
cōtra quas angelꝰ suggerit eis quinqꝫ bonas ĩspiraci=
ones Sed ut oībꝰ ista materia sit fructuosa et nullus ab
ipiꝰ speculacōe secludatur sed inde mori salubrit(er) discant
tam litteris tātū litterato deseruiētibꝰ q̄ᵐ ymaginibꝰ laico
et litterato sil' deseruiētibꝰ cunctorū oculis obicitur Que
duo se mutuo correspōdentes habēt se tāq̄ᵐ speculum
in quo p̄terita et futura tāq̄ᵐ p̄ncia speculantur
Qui ergo bn̄ mori uelit ista cum seq̄ntibus diligen=
ter cōsideret

Infernus factus est.
Fac sicut pagani.
Interficias te ipsum.

Tentacō dyaboli de fide

Erquo fides eſt tocius ſalutis fundamētū et ſine ea nulli omō poteſt eſſe ſalus teſte Auguſtino qui ait fides eſt bonorū oim̄ fundamētū et humanē ſalutis iniciū Et bnardo dicēte ffides eſt humane ſalutis iniciū ſine ea nemo ad filiorꝫ dei numerū poteſt ptinere ſine hac oīs labor hominis eſt uacuus Jdeo dyabolus tocius hūnoꝫ generis inimicus totis virib' hominē ī extrema īfirmitate ab illa totaliter auertere nititur Vel ſaltē ad deuiandū in ea ipm̄ inducere laborat dicens tu miſer in magno ſtas errore nō eſt ſicut credis ut ſicut pdicant Infernus fractus ē quitquid ho agit licet aliquē vl' ſe ipm̄ occidat cū indiſcreta pnīa ſicut aliqui fecerūt Vel ydola adorat ut reges paganoꝫ et plures pagani faciunt nōne in finē idem eſt quia nullus reuertitur dicens tibi ueritatē et ſic fides tua nichil eſt Hys et ſimilibus dyabolus maxīe laborat ut hoīeꝫ in extremis agētem a fide auertat quia bn̄ ſcit Si fundamētū ruat oīa ſuper edificata ruent

Secundum tamen qꝫ dyabolus in nulla tēptacione hominē cogere poteſt nec eciā aliquo modo ꝑualere ut ſibi cōſenciat q̄' diu uſum racionis habuerit niſi ſponte uoluerit ei cōſentire quod certe ſuper oīa cauēdum eſt Vn̄ apoſtolus fidelis deus qui nō patitur uos tēptari ſup id qd' poteſtis ſed faciet cū tētacione prouentum ut poſſitis ſuſtinere

Sis firmus fide.
ffugiamus
Victi ſumus
ffruſtra laboꝛauimus

Bona i spiracio angeli de fide

Contra primā temptacioꝫ dyaboli dat angelus bonā in
spiracioēꝫ dicens O homo ne credas pestiferis sugesti
onib⁹ dyaboli cū ipse sit mēdax Nam menciendo pro
thoparētes decepit nec aliquo mō i fide dubites licꝫ sēsu
ul' intellectu cōphende nō ualeas qꝛ si cōphendere posses
nullaten⁹ esset meritoria Iuxta illud Gregorii fides nō
habꝫ meritū cui hūna racio pbet experimētū Sed memē
to uerba sctōꝝ primū scilicet sti pauli ad hebreos xi di
cente Sine fide īpossibile est placere deo Et iohis tercio
Qui nō credit iā iudicatus est Et bernardi dicentis
fides ē pimogenita iter vtutes Et iterū Beacior fuit ma
ria percipiēdo fidē xpi quā carnē xpi Considera eciam
fidem antiquorū fideliū Abrahā ysack et iacob et quo
rūdā gētiliū scilicet Joab rahab meretricis et similium
similiter fidē apostoloꝝ nec nō i numerabiliū martirum
cōfessorū atqꝫ virginū Nam p fidem oēs antiq et moder
ni placuerūt Per fidē scs petrus super aqs ambulauit
Scus Johēs uenenū sibi ppinatū sine nocumēto bibit mon
tes caspii orante alexādro p fidē adunati sūt Et ideo fides
a deo merito bndicta ppterea uiriliter debes resistere dyablo
et firmiter credere oīa mādata ecclie qꝛ sctā ecclia errare nō
pt cū a spū sctō regatur Nota qd qn̄ i firm⁹ sentit se tēpta
ri cōtra fidē cogitꝫ pmo qd necessaria ē fides qꝛ sine ea null⁹
saluari pt Scdo cogitet qd utilis ē qꝛ oīa pt dicēte dn̄o Oīa
possibilia sūt credēti Et iterū Quecūqꝫ orātes pecieritis credite
qꝛ accipietis Et sic i firm⁹ facilit dei grā dyablo resistet Itē
eciā bonū ē ut simbolū fidei corā agonizāte alta voce dicat
pluriesqꝫ repetat ut p hoc i firm⁹ ad fidei cōstanciā animet et
demones qui illud audire abhorrēt abigātur

Fornicatus es
Periurus es
Ecce pccā tua
Auare vixisti
Occidisti

Temptacō dyaboli de deſperacōe

Secundo dyabolus tēptat hōiez infirmū p deſperacōz q̄
eſt cōtra ſpem atq; cōfidēciaz q̄ hō debet habere in
deū Cū enī infirmus doloribꝰ cruciatur ī corpore
tūc dyabolus dolorē dolori ſuꝑaddit obiciēdo ſibi
peccata ſua p̄terita nō cōfeſſa ut eū ī deſperacōz inducat di-
cens tu miſer uide pc̄ta tua que tāta ſūt ut nūq̄ ueniaz ac-
quirere poſſis ita ut dicere poſſis cū caym Maior ē iniq̄tas me-
a q̄ ut ueniā merear Ecce quomō dei p̄cepta trāſgreſſus
es nam deum ſuꝑ oīa nō dilexiſti hōibꝰ iniuriā ītuliſti
et tn̄ bn̄ ſcis q̄ nullus poteſt ſaluari niſi ſeruauit man-
data dei qz dn̄s dicit Si uitā ingredi uis ſerua mādata Sz
ſuꝑbe auare luxurioſe guloſe iracūde inuide accidioſe
uixiſti attamē p̄dicari audiſti q̄ ꝓpter unū peccatū mor-
tale hō pt̄ dapnari Inſuꝑ ſeptē opa mīe nō īpleſti. que
tn̄ dn̄s p̄cipue inq̄ret in extremo die ut ipē met teſtatur
dicens hys q̄ a ſiniſtris ſūt Ite in ignē eternū Nā eſuri-
ui et nō dediſti m̄ manducare Sitiui et nō dediſti michi
potū etc Et io Jacobꝰ dicit Judiciū ſine mīa erit illi qui
ſine mīa fuit ſuꝑ terra Vides eciā q̄ plures nocte et die
ī lege dei uigilantiſſime laborātes qui tamē nullatenꝰ
de ſalute ſua p̄ſumere audēt qz nullus ſcit an odio uel a-
more dignus eſt. et ergo nulla ſpes ſalutis tibi relinquitur
Per iſta et ſimilia inducit hōiez in deſperacōz que ſu-
ꝑ oīa mala eſt uitanda cū miaz offendat dei que ſola
nos ſaluat Teſte ꝓpheta Miſericordie dn̄i qz nō cōſūp-
ti ſumus Et auguſtinꝰ dicit Vnuſquiſq; poſitus ī pec-
cato ſi de uenia uera deſperauerit miſericordiā fūditꝰ
perdit michil enī ſic deū offendit q̄ deſperacio / maria

Nequaquā deſperes ·
Victoria michi nulla ·

Bona inspiracio Angeli contra desperacionem

Contra secundam temptacionem dyaboli dat angelus bonam
inspiracionem dicens o homo quare desperas licet enim tot
latrocinia furta et homicidia perpetrasses quot sunt
maris gutte et arene eciam si solus tocius mundi peccata commisis-
ses Eciam si de eisdem numquam prius penitenciam egisses nec ea confessus
fuisses nec eciam modo ad confitendum ea facultatem haberes michil
ominus desperare non debes quia in tali casu sufficit sola contricio
interior Teste psalmista Cor contritum et humiliatum deus non despi-
cies Et ezechiel ait Quacumque hora peccator ingemuerit sal-
uus erit Vnde bernardus ait Maior est dei pietas quam quis-
uis iniquitas Et augustinus plus potest deus misereri quam homo peccare
In casu eciam quo tibi constaret quod de numero dampnandorum
esses nequaquam adhuc desperare debes eo quod per desperacionem
michil agitur nisi quod per eam piyssimus deus multo ma-
gis offenditur et alia peccata forcius aggrauantur pena quoque
eterna usque in infinitum augmentatur Xps eciam pro peccato-
ribus crucifixus est et non pro iustis ut ipse met testatur dicens
Non veni vocare iustos sed peccatores Exemplum habeas
in petro xpm negante paulo ecclesiam persequente matheo
et zacheo publicanis Maria magdalena peccatrice
in muliere deprehensa in adulterio In latrone iuxta xpm
in cruce pendente maria egypciaca etc

Nota quod cito infirmus sentit se temptari per desperacionem
cogitet quod ipsa est peior et dampnabilior omnibus peccatis et quod
numquam debet admitti propter quecumque eciam peccata Nam ut
dicit augustinus Plus peccauit Judas desperando quam
Iudei crucifigendo xpm Secundo cogitet quod utilis et necessa-
ria est spes quia secundum crisostomum est salutis nostre anchora
vite nostre fundamentum dux itineris quo itur ad celum
Et ideo numquam est relinquenda propter eciam quecumque peccata

Ecce q̃tam penā patit᷑
q̃ bene decepi eum

Temtacō dyaboli de in paciencia

TErcio dyabolus tēptat hominē infirmū ꝑ impaciē
ciā que oritur ex magna īfirmitate dicēs cur tu
pateris iſtū dolorē grauiſſimū qui eſt ītollerabi
lis omī creature et tibi penit⁹ īutilis nec enīā tuis
exigētib⁹ de meritis dolor tātus iure deberet cauſari Nā
ſcptū ē In penis benignior ī tēptacō facienda Eciā qd' int
tū grauat nullus t' compatitur qd' cōtra oēz racionē ſie
ri nemo dubitat licet autē amici ore cōpaciātur tamē
maxīe propter bona relinquēda tuā mortē mēte deſiderat
aīa quidā corpe exuta vix ꝑ vnī⁹ diē ſpaciū pro omī ſubſtā
cia relicta corpus tuū hoſpitari voluit Iſtis et ſimilib⁹ ad ī
pacienciā que eſt cōtra caritatē qua tenemur deū diligere
ſup oīa mititur dyabol⁹ hoīez inducere ut ſic merita ſua
perdat Nota ꝙ mortituris maximus dolor corporis ac
cidit hys pcipue qui nō morte naturali que raro eſt
ſicut docet experiēcia manifeſta ſed freqnter ex accidē
tibus puta febre vl' apoſtemate vl' alia infirmitate
graui vl' afflictiua atqꝫ longa diſſoluuntur que qdem
infirmitas pleriſqꝫ et precipue ad mortē īdiſpoſitos
et ī iuſte morīētes adeo reddit īpaciētes atqꝫ murmu
rātes ut plerūqꝫ ex nimio dolore in impaciēcia amētes
atqꝫ inſenſati videantur ſicut ſepe viſum eſt ī multis
Ex quo vere ꝯſtat ꝙ tales utiqꝫ īuera deficiāt carita
te teſte Iheronimo qui ait Siquis cū dolore egtudīez
vl' mortē patitur ſeu accipit ſignū eſt ꝙ ſufficienter
deū nō diligit Et paulus ait Caritas paciens eſt
benigna eſt

Sum captiuatus
Laboraus inuanu

Bona ïspiracõ angeli de paciencia

Contra terciã teptacionẽ dyaboli dat angel⁹ bonã ïspi
racoĩz dicẽs o hõ auerte abĩpaciẽciã aĩm tuũ p quã
dyabol⁹ suis mortiferis ïstigacoib⁹ nichil aliud qͣ
aïe tue detimẽtũ quꝛit naꝫ p impaciẽciã et murmur aïa p=
ditur sicut p paciẽciaꝫ possidetur. Teste Gregorio qui ait reg=
nũ celorꝫ null⁹ murmurãs accipit Te igitur ïfirmitatis
que respectu meritorꝫ tuorꝫ leuis ẽ. nõ tedeat cũ ipã añ mor
tẽ sit quasi quoddã purgatoriũ cũ tolleratˀ ut oportꝫ vide
lit et paciẽt et libẽter cũ gratitudie qꝛ nõ solũ gratitudie op⁹
ẽ ï hys que sũt ad ↄsolacõꝫ. sed eciã q sũt ad afflictiõeꝫ. qꝛ
ut gregori⁹ ait Misericorditˀ de⁹ tẽpalẽ adhibet seueritatẽ
ne eternã ïferat ulciõeꝫ Et aug⁹ Dñe hic ure et seca ut
ïeternũ m̄ pcas Nulle g° tribulações te ꝑturbẽt qꝛ xp̄m nolle
te relinquere ostendit iuxta illud Aug᷑ Mala q nos hic puni=
ũt ad deũ nos ire ↄpellũt Nõ igitur aïe sal⁹ ꝙ pbatˀ ïaer
nis bñplacitis Sed poci⁹ eterna dãpnacõ iuxta illud Aug᷑.
Signũ maifeste dãpnacõis ẽ bñplacita asseq et a mũdo di=
ligi Et iterꝫ mirũ ẽ qp oib⁹ in eternũ dãpnãdis oẽs lapides
nõ surgũt ï solaciũ sed magis mirũ ẽ qp oib⁹ in eternũ sal=
uãdis oẽs lapides nõ surgũt ï piculũ Repelle g° a te impacien=
ciã tãq pestẽ viruletã et assume paciẽciaꝫ scutũ fortissimũ
quo oẽs inimici aïe faciliter supantur et respice xp̄m paci=
entissimũ et oẽs sctõs usqꝫ ad mortem

Nõ cũ ïfirm⁹ sẽtit se tẽptari p ïpaciãz ↄsiderẽ pͦ qp nociua
ẽ ïpacia qꝛ ip̄m ïqetãdo et ꝑturbãdo a deo auertit qꝛ dñs di=
cit Sup qp requiescet sp̄s me⁹ nisi super quietũ et huilẽ corde
Scdõ ↄsideret qp paciã ẽ sollicitẽ sua da pmo qꝛ ẽ ncãia Vn paul=
l⁹ paciã ẽ vob ncãia Et dñs Nõne oportuit pati xp̄ꝫ ꝫ ita itra=
re ï gliaꝫ suã Et ggori⁹ Nũqͣ seruari ↄcordia n̄ p paciaꝫ ua=
let Scdõ qꝛ ẽ util Vn dñs In paciã possidebitis aïas vr̃as Et
Ggori⁹ Melioris meriti ẽ aduersa tollerare qp bõis opib⁹ ïsu=
dare Ideo sine ferro martires esse possum⁹ si paciãz ï aïo ueraciẽ
seruam⁹ Et salomo Melior ẽ paciẽs viro forti et q dñatˀ aïo suo
expugnatore urbium

Gloriare ⁘
Tu es firmus in fide ⁘
Coronã meruisti ⁘
Exalta te ipsum ⁘
In paciẽcia pſeuerasti

TEmptacio dyaboli de vana gloria

Quarto dyabolus temptat hoīē īfirmū p sui ipsi9
cōplacēciā que est supbia spiritualis p qᷓ deuotis et re
ligiosis atqȝ pfectis magis est infestus Cū eīm hoīez
ad deuiandū a fide aut in desperacōez aut ad impaciēciā nō
pt inducere tūc eū aggreditur cū p sui ipi9 cōplacēciā tales
ī eū proicit iaculas cogitacioēs O quā firm9 es ī fide et qᷓ fortis
ī spe et qᷓ cōstant9 paciēs es ī tua īfirmitate o quā multa bona
opatus es maxime gloriari debes qȝ nō es sicut ceteri qui īfi
nita mala ppetrarūt et solo gemitu ad celestia regna pue
nerūt igitur regnū celoꝝ tibi iure negari nō pt qȝ legittime
certasti Accipe ergo coronā tibi paratā et sedem excellen
ciorē p̄ ceteris optinebis Ista et similia dyabol9 ī statu isto
laborat hoīez inducere ad spiritualē supbiā siue ad sui
ipi9 complacenciaȝ

Pro quo notandū qđ ista supbia multū est vitanda pmo qȝ
per eam homo efficitur similis diabolo nā p solam supbi
am de angelo factus est dyabolus Scđo qȝ p ipām hō vide
tur cōmittere blasphemiaȝ p hoc qᷓ bonum qđ a deo habz
a se psumit habere Tercio qȝ tanta posset esse sua cōplacē
cia qᷓ per hāc dapnaretur Unde gregorius Reminiscēdo
quis boni gessit dū se apud se erigit apud auctorē humili
tatis cadit Et augustin9 homo si se iustificauerit et de
iusticia se presumpserit cadit

Sis humilis
Superbos punio
Victus sum

Bona īſpiracō angeli cōtra vanā gloriam
Contra quartā teptacionē dyaboli dat angelus bo=
nā īſpiracioꝫ dicēs Miſer cur tu ſupbe aſcribēdo
tibi ipi ↄſtāciā ī fide ſpe et paciēcia que tm̄ ſoli deo
aſcribēda eſt cū michil boni ate habeas dn̄o dicēte
Sine me michil poteſtis facere Et alibi ſcriptū eſt Nō tibi
arroges nō te iactes nō te īſolenter extollas michil te pſumas
michil boni tibi tribuas Et dn̄s ait qui ſe exaltat humiliabitur
Et iterū Niſi efficiamini ſicut puulus iſte nō intrabitis ī reg=
nū celorū Humilia ergo te et exaltaberis dicēte dn̄o Qui
ſe humiliat exaltabitur Et augꝰ Si te humilias deꝰ deſcen=
dit ad te Si te exaltas deꝰ recedet a te Auerte ergo mētē
tuā a ſuperbia que luciferū quondā angeloꝝ pulcherri=
mū fecit dyaboloꝝ deformiſſimū et de alta celoꝝ piecit
ad inferni profunda que eciā fuit cauſa oīm peccatoꝝ
Vnde Bernardꝰ Inicium oīs pcti et cauſa tocius pdi=
cionis eſt ſupbia · Ide tolle hoc vicium et ſine labore
omnia vicia reſecantur
Vnde ſingulariter notādū qȝ quando aliquis moriturus ſen=
tit ſe temptari p ſupbiā debet pmo cogitare qȝ ſupbia
tātū deo diſplicuit qȝ ſola ipiꝰ occaſiōe nobiliſſimā cre=
aturaꝝ lucifer cū oībꝰ ſibi adherētibꝰ de celis relegauit
ī eternū dāpnādo Et ſic ex tali ↄſideraciōe ſe humiliat
atqȝ deprimat ſua recogitādo peccata qȝ ignorat an odio
ut amore dignꝰ ſit Vnde debꝫ pcipue capere exemplū
a ſcō anthonio cui dyabolus dixit O anthoni tu me
viciſti nā cū volo te exaltare tu te deprimis cū te volo
deprimere tu te erigis Scdo debꝫ cogitare qȝ humilitas tā=
tū deo placuit qȝ precipue ipiꝰ occaſiōe glorioſa virgo
maria deū ↄcepit et ſup choros angeloꝝ exaltata eſt

prouideas amicis.
Intende theſauro

Temptacio dyaboli de Auaricia

Quinta temptacio dyaboli eſt auaricia magis ſe
culares et carnales infeſtans que eſt nimia occu=
pacio tēpaliū atq3 exteriorꝫ q̄ ad uxores et amicos
carnales ſeu corpales diuicias atq3 alia q̄ magis ī vita
ſua dilexerūt p quē dyabulꝰ hoīez maxime uexat ī fine
dicēs O miſer tu iam relinques oīa tēpalia que ſollicitu=
dinibꝰ et laboribꝰ maximis ſūt ꝯgregata eciā uxorem
proles et cōſanguineos amicos cariſſimos et oīa alia hu=
ius mūdi deſiderabilia quorꝫ te ſocietati adhuc intereſſe
ē magnū foret ſolaciū ipis quoq3 magnū boni occaſio.
Hec et ſimilia dyabolꝰ hoīm ī extremis de auaricia
p̄ntat ut ſic p amorē et cupiditatē terrenorū auertat
amore dei et propͣa ſalute. Unde ſingulariter notādum
qꝫ maxīe caueri debꝫ ne cuiq3 morienti amici corpales
vxor liberi diuiciae et alia tēpalia ad memoriā reducātur
niſi inq̄ntū illud infirmi ſpiritualis ſanitas poſtulet aut
requirat q2 alias maxīe piculoſum eſſet tū ſit ab hys que
ſpūs et ſalutis ſūt qbꝰ maxīe tūc oībꝰ viribꝰ interioribꝰ
et exterioribꝰ intendendum eſt reuocaretur ad iſta
miſeria temporalia et carnalia tūc cum maxima ſo=
licitudīe a memoria et mēte remouēda in quibus
certe tunc occupari eſt valde periculoſum

Ne intendas amicis .
Non ſis auarus .
Quid faciam .

Bona ĩ ſpiracõ angli ꝯtra Auariciã

Contra qntã tẽptacõez dyaboli dat angel⁹ bonã inſpi=
racõez dicẽs o homo auerte aures tuas a mortife=
ris ſugeſtioib⁹ dyaboli qb⁹ te irritere et ĩficere co=
natur Et oĩa tpalia totalit poſt pone quoꝝ memo
ria utiqꝫ michil ſalutẽ ꝯferre poteſt ſe magnũ ĩpedimen=
tũ memor verboꝝ dñi ad eos qui iſtis adheret Niſi qs re=
nunciauerit oĩb⁹ que poſſidet nõ poteſt me⁹ eſſe diſcipul⁹ Et
iterũ Si qs venit ad me et nõ odit prẽm ſuũ et mrẽz et uxo=
rẽ et filios et fr̃es et ſorores ad huc nõ poteſt me⁹ ẽe diſci=
pul⁹ Itẽ ad eos q iſtis renũciãt dicit Et oĩs q relinquit
domũ ul' fr̃es ul ſorores aut prẽz aut mrẽz aut uxorez
aut filios aut agros ꝑpt' nomẽ meũ cẽtuplũ accipiet
et uitã etnã poſſidebit Memẽto eciã paupertatis xpi
in cruce ꝑ te pendẽtis mrẽm dilectiſſimã et diſcipulos cariſſ
imos ꝑpter tuã ſalutẽ ſpontiſſime reliquentis Cõſidera eciã
quot tot uiri ſti ĩ iſto ꝯtemptu reꝝ tpaliũ ſecuti ſũt eũ auditu=
ri illud Venite bñdicti pr̃is mei poſſidete regnũ patũ vob ab ori=
gine mũdi Imprime ergo iſta tue mẽti et oĩa trãſitoria tã=
quã venenũ a te pectore repellẽdo cor tuũ ad uolũtariam
paupertatẽ integre cõuerte et ſic regnũ celoꝝ ex ꝑmiſſo
tibi debetur dicẽte dño Bti pauperes ſpũ qm ipoꝝ eſt re=
gnũ celoꝝ teqꝫ totũ deo q tibi diuicias ꝯferet ſempiternas
plenarie ꝯmitte totã tuã fiduciã in eũ fundens ·

Nõ qm infirmus ſentit ſe temptari ꝑ auariciã ſeu a=
more terrenoꝝ ꝯſideret ꝑmo q amor terrenorũ
a deo ſeparat qr dei amorẽ ſecludit teſte gregorio q
ait Tanto quis a ſuperno amore diſiungitur qnto
hic inferius in creaturis delectatur Secundo cõſide=
ret q uolũtaria paupertas hominẽ btificat et ad
celũ ducit dicẽte dño Bti pauperes ſpũ qm ipoꝝ eſt
regnũ celoꝝ

Spes nobis nulla.
Heu inſanio
Anima amiſimus
Furore conſumor
Confuſi ſum9

Si agonisās loq' et usum rōis habere potuerit di=
cat orōnes deū p̄mo īuocādo ut ipm̄ p̄ ineffabile
mīaz suā z v̄tute passiōis sue suscipe dignet͛ Scd̄o
diligēter īuocz gloriosaz v̄giēz mariā p̄ sua media=
trice Deinde oēs angelos et p̄cipue angelū p̄ sua custodia de=
putatū Deinde apostulos martires ꝯfessores atq3 v̄gines
specialius tamē illos quos uel quas p̄us sanus ī veneracio=
ne habuit et dilexit quoz ymagiēs cū ymagīe crucifixi
et beate marie virgīs ei p̄ntetur Itē dicat ter istū versū
Disrupisti dn̄e uincla mea tibi sacrificabo hostiā laudis
Nam iste versus scd̄m cassiodorū tante creditur esse v̄tu=
tis ut pc̄ta hoīm dimittātur si ī fine vera cōfessione
dicatur Itē dicat ter hec uerba uel similia que ī sūma bt̄o
augustino ascribūtur Pax dn̄i nr̄i ihū xp̄i et v̄tus passio=
nis eius et signū sc̄e crucis et integritas b̄tissīe v̄ginis
marie et bn̄dictio oīm sc̄oz ac sc̄az custodia angelorum
nec nō suffragia oīm electoz sint inter me et oēs inimi=
cos meos visibiles et īuisibiles ī hac ora mortis mee amē
Ultimo dicat In manus tuas cōmēdo sp̄m meū Si aūt
Infirmus nō sciat orōes dīce dicat aliquis de astantibꝰ
alta uoce coram eo oraciōes uel historias deuotas ī q̄bus
pridē sane delectabatur Ip̄e vero oret corde et desiderio
ut scit et potest Unde nota ex quo tota salus hoīs ī fine cōsi=
stat sollicite curare debet unusq̄sq3 ut sibi de socio uel ami=
co de uoto fideli et ydoneo p̄uideat ei q̄ in extremis fidelit͛
assistat ad fidei cōstanciaz pacienciā deuocioz cōfidēciā et p̄seue=
rāciā ipm̄ incitādo animādo et ī agonia orōes deuo=
tas fideliter dicēdo Sed heu pauci sūt q̄ ī morte p̄xīs
suis fideliter assistūt interrogādo monēdo et p̄ ip̄is oran=
do p̄sertī cū ip̄i morietes nōdū mori velint et aīe
morienciū sepe miserabiliter periclitātur

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

IBR Nr. 5612
Jahr: 2004